

1882-10-13

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Brunnen

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Janus la Cour

Emmy Læssøe

Édouard Manet

Viggo Pedersen

Joakim Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Omtalte steder:

Flüelen

Axenber

Sonnenberg

Rytli

Venedig

Firenze

Alperne

Arkivplacering:

Mappe 43 nr. 3

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver om det smukke landskab i Schweiz og om en morsom franskmand, han har mødt. Brevet indeholder en tegning af Uri Rothstock - udsigten fra hans sovekammervindue.

TRANSSKRIFTION

Mappe 43 nr 3 1882

Brunnen 13 Oktober 1882

Kjære Cathrine!

Ved lejlighed kan Du hilse la Cour fra hans motiver her, særlig formeller, "de to bådhusse med de to popler" " Uri Rothstock", og "udsigten over [?] udløb til [?]Pilatus" " deres complimenten. I nat har det regnet i dalene, altså sneet på toppen så selv Mytherne og Frohnalp ja selv denne lille top er sneklædt.

Her Uri Rothstock bag skyerne. Schilers sten ad Buochserhorn til Er Du så med. Det er tegnet ud ad mit sovekammervindu. Dette hotel er det næstsidste her på vejen til Flüelen. Den franskmand, som jeg vist har fortalt dig, jeg ikke kan forstå, det er en farlig morsom fyr (han er nok svoger til impressionistføren Manet) Du skulde høre ham snakke, eller rettere se, for det er en hel komedie, når han har udrullet en sætning, ser han med et eller andet passende udtryk på V.P. ventende at han skal le eller i det mindste smile, hvilket Viggo imidlertid ikke gør, da han endnu er i færd med at tygge på

-2-

det. Forleden havde han skudt en ravn et eller andet sted på udflugt, så pillede han den, skar klørerne af den og bad en kone stege den, udgivende den for en and, og konen gik i tøjet og han åd den. Se det var nu endda ikke morsommere end man nok kan holde det ud, men Du skulle se ham fortælle det, i hans mund eller rettere ansigt krop og fingre var det skam en morsom historie. Så kasserer han næsten alle de grøntsager og kartofler som han får til kødet og sommetider det med, og så griner han pigen lige op i ansigtet, og hun er en skikkelig bondepige som griner med, jo han er god, og så gør han det alligevel med en vis gratie, i alt fald med sving. Det værste er når han taler tysk, for han lægger eftertryk på alle de sidste stavelser, så jeg tykker det lyder så ræeligt. – I dag havde vi en dejlig urolig solnedgang med dæmpet mørke eller skygger over det hele, kun solskin lige på toppen af den største Mythe, d.v.s. nogle minutter, en anden tid var solen på Axenberg, Den 14de. Det er ikke rigtig at sige at franskmanden griner, fordi det er netop et sådan morsomt kort ha ha ha ha han har. – Jeg bruger [?]tamasjanderen] til mavebælte dertil er den

ganske udmærket. Den 15de. Vel regner det i dag men jeg har såmænd været begunstiget af vejret her, næsten hver dag et yndigt solskin. Det har været ret heldigt at jeg har haft lidt mavepine, for så har jeg mere tålmodighed til at vente på at Viggo skulde blive færdig med sit billede her, jeg skal

-3-

sige Dig at når jeg ikke arbejder kommer jeg til at (med et frækt ord) kede mig hvis jeg da ikke er lidt doli eller ligefrem rejser, hvilke to ting man jo også nok kan blive ked af. I går var vi en herlig tur til Sonnenberg, Du ved vel det er et hotel som ligger højt lidt skråt over Schillers sten, eller rettere lige over Rytli. Vi sejlede, nej lod os ro, over søen, gik så i siksak op til Rytli, derfra atter i siksak op til hotellet, hvor vi sad og nød udsigten, bagende os i solen. Da vi havde nyt en let forfriskning, dvs. café complet (min kaffe var nu næsten bare mælk), gik vi ned til Treib, en yndig vej og så med dampskib hjem – Imidlertid! mit hjerte er på den anden side alperne, jeg kan ikke sige at mit liggende fæ er der, for vi har endnu ikke sendt kofferterne i forvejen, hvilket vi tænker på at få gjort, men som sagt mit hjerte er der alligevel, og det bliver vel også snart alvor med, at vi selv kommer der. Du må hilse Faster så meget og sige, at hun skulde jo også haft brev, jeg havde tænkt at lægge dette i hendes confolut, men da jeg ikke har stof til mere end et brev og jeg først var begyndt på dette og jeg ville ikke lade det ligge, så voila! Vi kommer såmænd ikke til Firenze den 20de., især hvis vi bestemmer os til at besøge Venecia, hvilket afhænger af månen, dvs. hvis den ikke skinner, tager vi bestemt ikke dertil, i modsat fald kan vi tænke på det. Nå jo altså, nu en af de første dage når vi vel over de høje fjælde, og så ned til alle tre søer. I Firenze håber jeg at få

-4-

noget at høre hjemme fra, om Du er kommet i det med Schwartz, om Du ved noget om Niels osv. Hvad dog den elskov kan gøre, nu sidder Viggo og maler den ene side fuld efter den anden til sin mø, og jeg må spekulere og tænke mig om for i løbet af flere dage at få de reglementerede fire sider fulde, men han har nu også naturlige anlæg for skriveri. Hør Du har ikke skrevet på listen, hvad Nicolo hedder, så jeg ved ikke, om det er Nicolo, og hvad hans beværtning hedder har du heller ikke skrevet, og hvorpå skal jeg kende ham fra de andre? Nå jeg skal til at hilse ham fra Eder, ved jeg heller ikke hvordan jeg skal betegne Eder til forskel fra andre danske, kan jeg sige de som spiste riskage, eller hvad var det. – Nu kommer der forhåbentlig ikke flere breve fra mig til Danmark fra denne side Alperne, så det kan være i en lille tid må nøjes med hvad I har fået. Lev nu vel og hils alle så meget nu har jeg naturligvis meget nu har jeg naturligvis nydt

Emmys kager, smuldret fik forellen her i søen, vi kan nemlig spytte lige ned i den.

Din broder Joakim

Omme 13 Oktober 1882
Kjære Catherine.

Ved lejlighed kan Du hvide la Cour fra hans
motiver her, særlig formeller, de to Vædhus med
de to popler "Uri Rothstock", "Hædseten over
Muotthas udløb til Pilatus" deres complimentier.
Inat har det regnet i dalene, altid ondt på toppen,
så selv Mytterne og Frokulle, ja selv denne
lille top er overkledd.

Her den Rothstock bag skyerne.

Schillers sten

et Buochserhorn til.

Er Du så med. Det er tegnet ud ad mit sorekammervindue.

Dette fortæller det næstsidste her på vejen til Flüelen. Den
fandeman, som jeg vist har fortalt Dig, jeg ikke kan forstå, det
er en (altid morsom fyr) (han er nok svoger til empirienistensbror
Manet) Du skulle høre ham snakke, eller rettere se, for
det er en hel komedie, når han har adskilt en sætning, se
han med et eller andet passende udtryk på U.D. ventende
at han skal le eller i det mindste smile, hvilket Viggo
imidlertid ikke gjør, da han ender i iført med at tæppe på

det. Forleden havde han skædt en anden et eller andet
stid på en udflygt, så jilledes han den, skær klæben
af dem og bad en kone stige den, udgivende den for
en and, og konen gik i tøjet og han så den. Se det
væder nu endda ikke snorommere end man nok kan holde
det ud, men du skald det ham fortælle det, i hans muns
eller rettes ansigt krop og fingre var det skam^{en} morsom
historie. Så kasser han næsten alle de grøntage og
kartofler som han får til kødet, og smutter det med,
og så griner han pigen lige op i ansigtet, og hun er en
skikkelig bondspige som griner med, jo han er god, og
så gjør han det aligevel med en vis gracie, ialtfald med
sving. Det væder er, når han taler lyst, for han lægger oftest det
på alle de sidste stavelser, så jeg tykker det lyder så ræseligt.

— I dag havde vi en dejlig urolig solnedgang med dampet
mørke eller skygge over det hele, kun solskin lige på toppen af
den store Mythe, der. nogle minutter, en anden tid var
solen på skumborg. Den 14de. Det er ikke rigtig at
sige at farskmanden griner, for det er netop sådan et morsomt
kort ka-paba han har. — Jeg bruger tamogjander, og til
marchballet det er den ganske udmærket. Den 15de.
Vel regner det idag, men jeg har såmænd været begyndt
afvæjnt her, næsten hver dag at yndigst soldat.
Det har været ret heldigt, at jeg har haft lidt pavimente,
for så har jeg med mere tålmodighed ventet på at
Veggs skulde blive færdig med at billedet her, jeg skal

sige Dig, når jeg ikke arbejder, kommer jeg til til at (med et
starkt ord) kede mig, hvis jeg da ikke er lidt doli eller
lignende nys, hvilket to ting man jo også nok kan blive
ked af. I går var vi en halv tur til Sonnenberg, du
ved vel, det er det hotel som ligger højt lidt derude over
Schillers sten, eller rettere lige over Rytli. Vi således, nej
lod os ro over søen, gik så i selskab op til Rytli, deraf
at der i selskab op til hotellet, hvor vi sad og nød udsigten,
sagende os i øren. Deri havde nyttet en let forfriskning,
dvs. "café complet" (vrim kaffe var nu næsten bare smeltet),
gik vi ned til Treib, en yndig vej, og så med dampskibet
hjem. — Imidlertid, mit hjerte er på den anden side
alperne, jeg kan ikke sige at mit blyndes fæl er der, for vi
har endnu ikke smagt koffertene i forvejen, hvilket vi
tænker på at gøre, men som sagt, mit hjerte er der alligevel,
og det bliver vel også snart alvor med, at vi selv kommer
der. Du må hilse Fæter så meget og sige, at hun skulde
jogge haft brev, jeg havde tænkt at lægge det i hendes omslag,
men da jeg ikke har stødt til mere end et brev, og jeg først var
begyndt på det og jeg ikke vil lade det ligge, så vildt.
Vi kommer såmænd ikke til Firnza den 20de, idet
hvis vi bestemmer os til at besøge Venaria, hvilket afløser
af månen, d.v.s. hvis den ikke skinner, tager vi bestemt ikke
der til, i ^{mod det} andet fald kan vi tænke på det. Nu ja, altså, nu
må du vente dage når vi vil over de høje bjerge, og
så må til alle tre søer. Firnza håber jeg at få

noget at høre kjemne fra, om du er kommen i det
med Schwartz, om du ved noget om steds, osv.

Men dog den klokke skal gjøres, nu adder Vi ogsaa
maler den ene side fuld efter den anden til sin m^o,
og jeg m^o spekulere og tænke mig om for i løbet af flere
dage at få de reglementende fire sider fulde, min han har
nu ogsaa naturlige anlæg for skriveri. - For du har ikke
skrevet på l^oten, hvad Nicolo heder, så jeg ved ikke
om det er Nicolo, og hvad hans besættning heder har du
heller ikke skrevet, og hvorpå skal jeg kende ham fra
de andre. Nu jeg skal skrive hils ham fra Eder, ved
jeg heller ikke hvordan jeg skal betegne Eder tilfældig fra
andre lande, kan jeg sige de som quids ridsage, eller
hvad var det. - Nu kommer de forhåbentlig ikke
flere her fra mig til Danmark ~~for~~ fra denne
side alperne, så det kan være i en ell. til m^o
nøjes med hvad I har fået. der nu vel og hils
alle så meget ~~og~~ ~~med~~ ~~en~~ ~~høj~~ ~~naturligvis~~ ~~nygt~~
Ernangs kage, muldrot f^o forl^one h^o - Søren, vi
kan nemlig spytte ligesom i den.

Din broder Joakim.